

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید غدیر

۱۸ شهریور ۹۶

الحمد لله. شکر و حمد و سپاس خاص پروردگار کریم است و هرگونه تحسین و ستایش از آفرینش مخلوقات در زمین و آسمان‌ها به واسطه‌ی پیچیدگی و عظمت و زیبایی قدرتشان در هر زمان و مکانی و توسط هر کسی، مؤحد یا کافر، عالم یا جاهل و خواسته یا ناخواسته به خداوند توانا و مقتدر که خالق آنهاست بازمی‌گردد پس پاک و منزه است پروردگار یکتا و حمد و ثنا زینده و برازنده‌ی کبریایی اوست که در عین بی‌نیازی، لطف و رحمتش بر بندگانش جاریست و احسانش را از هیچ کس دریغ ندارد مگر خودشان مانع شوند که فرمود: خدا نعمتی را که به قومی ارزانی داشته است دگرگون نسازد تا آن قوم خود دگرگون شوند و خدا شنوا و داناست.

این نعمت و لطف و احسان را در قالب‌های گوناگون به بندگانش ارزانی داشته که بزرگ‌ترین آن بعثت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) و انتخاب امیر مؤمنان علی (ع) و فرزندان او به‌عنوان جانشینش در غدیر بود ولی افسوس این امت ناسپاس نعمتش را دگرگون کردند. با وجود اینکه خداوند از سر رحمت در روز غدیر فرمود: امروز کافران از بازگشت شما از دین خویش ناامید شده‌اند از آنان مترسید از من بترسید. امروز دین شما را به کمال رسانیدم و نعمت خود بر شما تمام کردم و اسلام را دین شما برگزیدم و این امر واضح و کامل از زبان وحی شنیده شد، با وجود این کافر شدند. به ظاهر با پیامبر پیمان بستند ولی در عمل به آن پایبند نبودند. چه زیبا فرموده خداوند رحمان که: هرآینه بدترین جنبندها در نزد خدا آن‌هایی هستند که کافر شده‌اند و ایمان نمی‌آورند. کسانی که تو (پیامبر) از آنان پیمان گرفتی سپس پیمانی خویش را می‌شکنند و هیچ پروا نمی‌کنند.

بله اینان که در دل مرض دارند و داشتند نه از پیمان شکنی اِبا کردند نه از دشمنی‌های پنهان و آشکار کوتاهی نموده و می‌کنند. اینان به خیال خام خود تصور می‌کنند که اگر پیمان شکستند با این حال خداوند و پیامبر آنان را به‌عنوان امت اسلام

خواهند پذیرفت درحالی که پروردگار عالم به پیامبر فرموده که: اگر می‌دانی که گروهی در پیمان خیانت می‌ورزند به آنان اعلام کن که همانند خودشان عمل خواهی کرد زیرا خدا خائن را دوست ندارد.

پس فهمیدیم که پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) آنان را به عنوان امت خود نخواهند پذیرفت هرچند که حج و عبادت و نماز و روزه به جا بیاورند و قرآن بخوانند و مدعی مسلمانی شوند که امیر مؤمنان علی (ع) در وصف حال این دسته چنین فرمودند: شما زمین را خالی یافته‌اید بدون مانع و مدبر و دست‌های شما در زمین باز است و دست‌های کسانی که بایستی جلوی شما را بگیرند به کار نمی‌افتد و شمشیرهای شما بر مردم آخته است. این وضع شما را فریفته کرده تصور نمودید که همواره همین طور خواهد بود ولی بدانید که هر خونی که ریخته شود خونخواه دارد و هر حقی هواخواه. آن‌هایی که خواهان قتل ما هستند مانند حاکمی می‌باشند که علیه خود حکم صادر می‌کند و اگر ما را به قتل برسانند خونخواه ما خداوند متعال است که کسی را از او مجال گریز نیست و به هر جا که برود و هر چه بکند گرفتار دست خدا خواهد شد. کسی که از هوی و هوس پیروی می‌نماید می‌خواهد چیزهایی را به هم بچسباند که قابل چسبانیدن نیست و چیزهایی را به هم نزدیک نماید که از لحاظ ماهیت قابل نزدیک شدن به هم نمی‌باشد.

از این بیان شیوای امیر مؤمنان علی (ع) این‌گونه می‌توان دریافت که آنان دنیا را بی‌صاحب فرض کرده‌اند. خون امامان و عزیزان پیامبر اسلام را ریختند و دشمنی با اهل بیت را به ارث، به فرزندانشان داده‌اند غافل از اینکه خونخواهشان خداوند جبار است و از عذابش رهایی نخواهند داشت گرچه سعی زیادی دارند خود را به خدا و پیامبر و قرآن و اسلام بچسبانند درحالی که به فرموده‌ی مولا ماهیتشان قابل نزدیک شدن به اسلام نیست و امیر مؤمنان علی (ع) در ادامه چنین فرمودند: تکلیف امام فقط آن است که از طرف خداوند برای او مقرر گردیده و آن عبارت است از: ابلاغ دستورهای خداوند و سعی در اندرز دادن و برقرار نگه داشتن سنت پیامبر و رسانیدن حق به کسانی که استحقاق آن را دارند. ای مردم، قبل از این که نهال دانش خشک

شود به سوی علم رو بیاورید و قبل از این که شما را از اهل علم، همان امامان برگزیده دور کنند و نگذارند که از آن‌ها دانش بیاموزید، بر اندوخته‌ی خود بیفزایید و نهی از منکر از وظایف شماس‌ت ولی زنه‌ار که خود دست به منکر نیالوده باشید.

پس باید گفت وای بر احوال کسانی که چنین نعمت و رحمت الهی را نپذیرفتند و به دشمنی با او برخاستند درحالی که خداوند کریم در قرآن در وصف صفات مؤمن، امام علی (ع) را معرفی فرموده و رسول خدا بارها در مورد ایشان سفارش فرمودند که ما آن‌ها را شنیدیم و خواندیم. روزی به یکی از اصحاب خود فرمودند که: اگر دیدی همه‌ی مردم از یک طرف می‌روند و علی از طرف دیگر تو به دنبال علی برو و فکر نکن که علی در راه هدایت می‌رود بلکه علی خود هدایت است.

علم و حکمت و عرفان امیر مؤمنان (ع) به زمانش تعلق نداشت بلکه دانش و معرفتش تا قیامت سرتاسر گیتی را روشن کرده و ایشان با این همه فضائل و حسنات به سادگی می‌زیست و لحظه‌ای از بذل هدایت و انفاق علم و دانش و مال خود به مردم غافل نمی‌شد به طوری که در قرآن خداوند کریم چنین آن را بیان فرمودند: آنان که اموال خویش را در شب و روز و در پنهان و آشکار انفاق می‌کنند اجرشان با پروردگارشان است نه بیمناک می‌شوند و نه غمگین؛ و اینک جا دارد روایتی حقیقی و زیبا از سرور عالمیان حضرت زهرا (س) بازگو کنیم که فرمودند: هرگاه امیر مؤمنان (ع) اراده می‌فرمودند مالی را انفاق کنند دست‌ها را به آسمان بلند می‌کردند و می‌فرمودند: ای پروردگارم، نفسم امانت است؛ امر فرمودی ق‌دردان آن باشم و از برکتش انفاق کنم. امرت را اجابت می‌کنم. نفسم را بر زمین سخت می‌کوبم تا با شمارش چشمه‌ای بیابم و آن را در راه رضای تو انفاق کنم. سپس شروع به کندن قنات می‌کردند آن‌چنان می‌کنند که جان مبارکشان در خطر مرگ قرار می‌گرفت. حرارت انفاق، جان را زنده می‌کند و نفس اماره را می‌کشد. وقتی نتیجه‌ی کار مشخص می‌شد آخرین نفس را در بخشش می‌کشید تا امر قرآن کریم اطاعت شود پس همواره مالی را انفاق کنید که به سختی به دست آورده‌اید تا در گنجینه‌ی جانتان ذخیره شود.

اینک در روز عید ولایت و امامت دست نیاز به سوی آخرین خورشید ولایت، وصی مطلق و فرزند گرامی امیر مؤمنان علی (ع) مولا و سرورمان امام عصر ابوالصالح المهدی (عج) بلند می‌کنیم و به ساحت مقدسشان ابراز می‌داریم: مولای ما، همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان فرموده‌اند بهار غدیر گل‌هایی را بار آورد که آخرینش شما هستید که کسی جرئت چیدن آن را نخواهد داشت و ما منتظران و عاشقان شما بوی معطر آن را با تمام وجود احساس می‌کنیم و برای دیدن گل زیبای چهره‌ی مبارکتان یک صدا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج